

Opbroek-Booij, mw. mr. T.A. (Amersfoort): Ramstraat 31-33 (3581 HD) postbus 13086 (3507 LB) Utrecht, tel. 030-2122800, fax 030-2520244

Overkleef, mr. J.H.F.: Geldelozeweg 47-b (1625 NW) postbus 1010 (1620 KA) Hoorn NH, tel. 0229-266068, fax 0229-266345, e-mail info@overkleef-hoorn.nl

Prillewitz, mr. H.W.: Nieuwe Haven 25 (1411 SG) postbus 10778 (1410 AC) Naarden, tel. 035-6949030, fax 035-6953635, e-mail info@prillewitz.nl

Redeker, mr. P.H.: Druifstreek 72 (8911 LH) postbus 1005 (8900 CA) Leeuwarden, tel. 058-2444422, fax 058-2444433, e-mail advocaten@nordlaw.nl

Schuppen, mr. H. van: Herengracht 104 (1015 BS) postbus 10778 (1001 ET) Amsterdam, tel. 020-6240030, fax 020-6200006, e-mail vanschuppen@schuppenwater.nl

Sett, mr. K.L.: Melkpad 41 (1217 KB) Hilversum, tel. 035-6246000, fax 035-6283038, e-mail klsett@advocatenkantoorsett.nl

Tijsseling, mw. mr. C.J.W. (Gorinchem): Maliestraat 7 (3581 SH) postbus 14048 (3508 SB) Utrecht, tel. 030-2302244, fax 030-2302774, e-mail tijsseling@tv-advocaten.nl

Veen, mw. mr. S.J. van der (Groningen): Het Spoor 64 (3994 AL) postbus 346 (3990 GC) Houten, tel. 030-6353432, fax 030-6350332, e-mail veen@slagmaat.nl

Veenstra, mr. S.: Druifstreek 72 (8911 LH) postbus 1005 (8900 CA) Leeuwarden, tel. 058-2444422, fax 058-2444433, e-mail veenstra@nordlaw.nl

Verheul, mr. A.M.C.: Westeinde 40 (1334 BL) postbus 30149 (1303 AC) Almere, tel. 036-5218020, fax 036-5327766

Vries, mr. M. de: De Lairessestraat 153- sous (1075 HK) Amsterdam, fax 084-7150548, e-mail emesque@tiscali.nl

Water, E.L. van de: Herengracht 104 (1015 BS) postbus 10778 (1001 ET) Amsterdam, tel. 020-6240030, fax 020-6200006, e-mail vandewater@schuppenwater.nl

Willems, mr. mr. P.W.H.M.: Van Stolkweg 10 (2585 JP) postbus 80504 (2508 GM) Den Haag, tel. 070-3504055, fax 070-3506187, e-mail p.willems@wtsadvocaten.nl

Ijsseldijk, mr. M.W.G.J.: Sonsbeekweg 8 (6814 BA) postbus 64 (6800 AB) Arnhem, tel. 026-3556900, fax 026-3556909, e-mail info@ijsseldijkcorbeek.nl

NIEUW KANTOOR/ASSOCIATIE:

Advocatenkantoor Nagel & Verheul (mrs. D.G. Nagel en A.M.C. Verheul) Westeinde 40 (1334 BL) postbus 30149 (1303 AC) Almere, tel. 036-5218020, fax 036-5327766

Nord Notarissen & Advocaten (mrs. S. Veenstra, P.H. Redeker, R.H. Hulshof en F.H.A. Alberda) Druifstreek 72 (8911 LH) postbus 1005 (8900 CA) Leeuwarden, tel. 058-2444422, fax 058-2444433, e-mail advocaten@nordlaw.nl

Van Schuppen & Van de Water Advocaten (mrs. H. van Schuppen en E.L. van de Water) Herengracht 104 (1015 BS) postbus 10778 (1001 ET) Amsterdam, tel. 020-6240030, fax 020-6200006

Tijsseling Van Gaalen Advocaten (mrs. C.J.W. Tijsseling en L. van Gaalen-van Beuzekom) Maliestraat 7 (3581 SH) postbus 14048 (3508 SB) Utrecht, tel. 030-2302244, fax 030-2302774

Ijsseldijk & Corbeek Advocaten (mrs. M.W.G.J. Ijsseldijk en D.R. Corbeek) Sonsbeekweg 8 (6814 BA) postbus 64 (6800 AB) Arnhem, tel. 026-3556900, fax 026-3556909, e-mail info@ijsseldijkcorbeek.nl

NAAMSWIJZIGING:

Rechtshulp Oost Advocaten te Almere thans:

Bolwerk Advocaten

Rechtshulp Oost Advocaten te Arnhem thans: **Bolwerk Advocaten**

Rechtshulp Oost Advocaten te Enschede thans: **Bolwerk Advocaten**

Rechtshulp Oost Advocaten te Zutphen thans: **Bolwerk Advocaten**

Rechtshulp Oost Advocaten te Zwolle thans:

Bolwerk Advocaten

Brussee Advocatuur te Oegstgeest thans:

Brussee Lindeboom Advocaten

Oldenziel, mw. mr. M. te Rotterdam thans:

Chin-Oldenziel, mw. mr. M.

Kochheim Coppes Smit advocaten te

Aerdenhout thans: **Kochheim Coppes Van Dam**

Punt Advocaten te Amsterdam thans: **Punt &**

Van Hapert Advocaten

Boonstra Rademakers te Leeuwarden thans:

Rotshuizen Geense Advocaten

Spelt & Sett Advocaten te Hilversum thans:

Spelt & Trustfull Advocaten

BEZOEKADRES/POSTBUS/TEL./FAX/E-MAIL:

Advocatenkantoor Arends te Roden:

Borglaan 2 (9301 ZE) Roden, e-mail info@jharends.nl

Brussee Lindeboom Advocaten te

Oegstgeest: Scheveningseweg 46 (2517 KV) Den Haag, tel. 070-3066800, fax 070-3066870

Claassen Advocaten te Eindhoven:

Vondellaan 12 (5611 NX) Eindhoven

Van Diepen Van der Kroef Advocaten te

Utrecht: Maliebaan 10-a (3581 CN) Utrecht

Advocatenkantoor Geuze te Best:

Stationsstraat 65 (5683 BB) Best

Spelt & Trustfull Advocaten te Hilversum:

e-mail info@st-advocaten.nl

Disciplinaire beslissingen

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

DEKENALE BEMIDDELING

Raad van Discipline Leeuwarden, 27 mei 2005

(mrs. Van Riessen, Hemmes, Janssen, Van der Kwaak-Wamelink en Winkel)

Het frustreren van dekenale bemiddeling is een advocaat onwaardig gedrag jegens de deken.

- *Advocatenwet artikel 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt; 2.2 Bezwaren van de deken; 5.4 Welwillendheid in het algemeen); artikel 46f*
- *Gedragsregels 1, 2, 17 en 37*

Feiten

In het voorjaar van 2004 heeft de deken zich op verzoek van mr. X bereid verklaard te bemiddelen in een geschil tussen mrs. X, Y en Z in verband met een maatschap tussen hen en de moeder van mr. X. Na schriftelijk overleg met partijen heeft de deken bij brief d.d. 17

november 2004 een procedurevoorstel gedaan, waarin hij bepaalde termijnen heeft genoemd en 2 zittingsdata heeft voorgesteld, op welk voorstel door geen van partijen is gereageerd. Bij brief d.d. 6 januari 2005 heeft de deken gerappelleerd en in het bijzonder mr. X opgeroepen om binnen 5 werkdagen het afgesproken schriftelijk stuk in te dienen waarna de twee andere advocaten zouden kunnen reageren alvorens een mondelinge behandeling zou plaatsvinden. Op die brief en ook nadien heeft de deken niets van mr. X vernomen. Door niet op zijn brieven te reageren heeft mr. X:

- 1 het vertrouwen in de advocatuur of in zijn eigen beroepsuitoefening geschaad;
- 2 niet gestreefd naar een onderlinge verhouding die berust op welwillendheid en vertrouwen;
- 3 er blijk van gegeven dat de organisatie en inrichting van zijn kantoor niet in overeenstemming zijn met de eisen van een goede praktijkuitoefening.

Mr. X stelt dat hij bij brief d.d. 15 november 2004 de deken heeft bericht dat hij instemde met de door de deken voorgestelde en nader uitgewerkte procedure en dat de brief van zijn moeder van 5 november 2004 aan de deken voor hem als vertrekpunt kon gelden. Vervolgens ontving mr. X de brief van de deken van 17 november 2004. Mr. X is ervan uitgegaan dat de in die brief gestelde vragen tot mr. Y waren gericht en niet tot hem, omdat hij zich al had geëngaat aan de voorgestelde procedure. Bovendien gold de brief d.d. 5 november 2004 van zijn moeder voor mr. X als memorie van eis, oftewel een eerste processtuk waaraan de deken in zijn brief d.d. 6 januari 2005 refereert. Volgens mr. X was de memorie van eis al genomen en was het wachten op een memorie van antwoord van mrs. Y en Z. Voorzover mr. X weet heeft zowel mr. Y als mr. Z geen memorie van antwoord ingediend. Mr. X had – gelet hierop – niet de indruk dat de brief van de deken tot hem was gericht, daarom heeft hij daar niet op gereageerd. Mr. X stelt dat het zeker niet de bedoeling is geweest om de deken op welke wijze dan ook te schoffen of jegens hem onwelwillend te zijn. Dat zou ook niet voor de hand liggen, omdat hij zelf om bemiddeling had gevraagd en daarbij belang had en heeft.

Overwegingen raad

Mr. X heeft de deken verzocht in een zakelijk geschil tussen hem en twee andere advocaten uit hetzelfde arrondissement te willen bemiddelen, maar heeft op geen enkele wijze de deken in staat gesteld om de door de deken aanvaarde opdracht om te bemiddelen in de vorm van het geven van een niet-bindend advies tot een goed einde te brengen. Hierdoor heeft mr. X het vertrouwen dat de deken in hem en in zijn eigen beroepsuitoefening heeft gesteld beschaamd en er blijk van gegeven niet te streven naar een onderlinge verhouding die berust op welwillendheid en vertrouwen. Mr. X heeft weliswaar gesteld, dat een en ander het gevolg is geweest van miscommunicatie, omdat hij dacht dat de desbetreffende brieven van de deken aan het adres van hem en de overige betrokkene(n) niet voor hem bedoeld waren, temeer daar de brief d.d. 5 november 2004 van zijn moeder als memorie van eis kon gelden, zodat hij – naar hij dacht – aan het verzoek van de deken om bij hem zijn eis in te dienen, had voldaan. De raad neemt deze veronderstelling(en) van mr. X niet serieus. Er kan geen misverstand over bestaan dat de deken in zijn brieven aan betrokkenen, onder wie mr. X telkens tevergeefs om een reactie heeft gevraagd. De raad noemt dit onbehoorlijk, onwelwillend en een advocaat onwaardig gedrag jegens een deken die hij bereid heeft gevonden in een geschil tussen advocaten te bemiddelen. In zoverre is de klacht gegrond.

De raad wil niet zo ver gaan als de deken door enkel uit het aan mr. X verweten gedrag af te leiden, dat de organisatie en inrichting van het kantoor van mr. X niet in overeenstemming zouden zijn met de eisen van een goede praktijkuitoefening. Daartoe heeft de deken onvoldoende gesteld. Dit onderdeel van de klacht acht de raad ongegrond. Bij het opleggen van een maatregel zal de raad laten meewegen, dat mr. X op geen enkele wijze heeft laten blijken inzicht te hebben in de verwerpelijkheid van zijn gedragingen.

Volgt

Gegronde verklaring van de klacht, behoudens voor wat betreft het verwijt dat mr. X er niet voor heeft gezorgd dat de organisatie en inrichting van zijn kantoor in overeenstemming zijn met de eisen van een goede praktijkuitoefening, met oplegging van de maatregel van een berisping.

ONDERZOEKSPLICHT

Raad van Discipline Amsterdam, 6 juni 2005

(mrs. De Groot, Goppel, Rigters, Romijn en Verweel-Stokman)

Bij de behandeling van een familiezaak dient de advocaat extra zorgvuldigheid in acht te nemen in verband met de bij een dergelijke zaak betrokken belangen van derden, in het bijzonder van kinderen. De advocaat die informatie verstrekt over het strafrechtelijk verleden van de wederpartij dient daarbij niet uitsluitend af te gaan op mededelingen van zijn eigen cliënt maar zelf nader onderzoek te verrichten.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.3.1 Grievende uitlatingen)*
- *Gedragsregels 30 en 31*

Feiten

Klager en zijn ex-partner hebben uit hun verbroken relatie een zontje. Mr. X staat de ex-partner bij. Klager vraagt de rechtbank een omgangsregeling vast te stellen. Mr. X schrijft in het verweerschrift onder meer:

‘Daarentegen is het een feit van algemene bekendheid dat verzoeker ook tijdens het samenwonen met de vrouw matig tot zeer agressief kon optreden en voor agressief gedrag zelfs door de rechter veroordeeld is.’

Bij de zitting waarin het verzoek tot het treffen van een omgangsregeling wordt behandeld, maken klager en zijn voormalige partner kenbaar dat zij willen proberen hun conflict door bemiddeling op te lossen, voor welk doel diezelfde middag een bespreking wordt gearrangeerd bij de Raad voor de Kinderbescherming. Mr. X vergezelt zijn cliënte naar de raad. De raad doet vervolgens schriftelijk verslag aan de rechtbank, waarin onder meer te lezen staat:

‘In de hal ontstond met name door de polariserende opstelling van moeders raadsman een zo vijandige en agressieve sfeer dat de Raads-onderzoekers geen mogelijkheden zagen terstond tot bemiddelen over te gaan.’

Vervolgens wordt een voorlopige omgangsregeling vastgesteld. In een brief aan de advocaat van klager schrijft mr. X enige maanden later:

‘Cliënte blijft bij haar mening dat het niet in het belang van (de minderjarige) is als hij dit weekend omgang heeft met zijn vader, en dat bovendien losstaat van het incident dat zich op (datum) heeft voorgedaan. De politie te A. is op de hoogte en zal niet meewerken aan de omgang, mocht (klager) onverhoopt toch vanmiddag verschijnen.’

De klacht bestaat uit drie onderdelen:

- a mr. X heeft zich bij het bemiddelingsgesprek bij de Raad voor de Kinderbescherming zodanig negatief en beledigend gedragen, dat er geen gesprek kon plaatsvinden;
- b mr. X stelt dat klager een strafrechtelijk verleden met betrekking tot geweld heeft, hetgeen niet het geval is en hem bekend moet zijn;
- c mr. X schrijft in zijn brief van (datum) ten onrechte dat de politie niet zal meewerken aan de omgangsregeling.

Overwegingen van de raad:

Sub a Vooropgesteld dient te worden dat een advocaat (van de wederpartij) een ruime vrijheid toekomt ten aanzien van de wijze waarop hij de belangen van zijn cliënt behartigt, met dien verstande dat het de advocaat niet is toegestaan zich hetzij schriftelijk, hetzij mondeling onnodig grievend uit te laten over de wederpartij van zijn cliënt of feiten te poneren waarvan hij de onjuistheid kent of redelijkerwijs kan kennen. Daarbij dient een advocaat bij de behartiging van een familiezaak bovendien extra zorgvuldigheid in acht te nemen in verband met de bij een dergelijke zaak betrokken belangen van derden, meer in het bijzonder van kinderen.

Klager verwijt mr. X dat hij zich bij de Raad voor de Kinderbescherming polariserend heeft opgesteld. Hij verwijst daarvoor naar de brief van de Raad voor de Kinderbescherming.

Mr. X heeft gesteld dat met betrekking tot het incident bij de Raad voor de Kinderbescherming een misverstand is ontstaan. Er zou sprake zijn geweest van een persoonsverwisseling. Niet hij zou zich hebben schuldig gemaakt aan polariserend gedrag maar de huidige echtgenoot van zijn cliënte.

Beide partijen hebben ten bewijze van hun standpunten verklaringen van getuigen overgelegd. De inhoud van de verschillende verklaringen staat tegenover elkaar. Aldus is niet komen vast te staan dat mr. X zich schuldig heeft gemaakt aan polariserend gedrag en aldus in strijd zou hebben gehandeld met de hier weergegeven norm.

Sub b Mr. X heeft aangegeven dat hij van zijn cliënte heeft vernomen dat klager strafrechtelijk is veroordeeld op grond van geweldsdelicten.

Hoewel de advocaat in beginsel mag afgaan op feiten die zijn cliënt hem verschaft, geldt dat een mededeling betreffende een strafrechtelijke veroordeling van een wederpartij tot nader onderzoek noopt, voordat de advocaat van de juistheid daarvan kan uitgaan.

Mr. X heeft niet gesteld dat hij naar aanleiding van de mededelingen van zijn cliënte omtrent het strafrechtelijk verleden

van klager zelf nader onderzoek heeft verricht. Klager heeft onweersproken gesteld dat hij nimmer is veroordeeld op grond van een geweldsdelict. Mr. X heeft derhalve gegevens over een strafrechtelijke veroordeling van klager aan de rechter verstrekt die hij niet nader heeft onderzocht en waarvan voorts moet worden aangenomen dat die feitelijk onjuist zijn.

Dit onderdeel van de klacht is derhalve gegrond.

Sub c Met betrekking tot dit onderdeel van de klacht dienen wederom de normen zoals hiervoor weergegeven vooropgesteld te worden.

Mr. X heeft gesteld dat hij van zijn cliënte heeft vernomen dat de politie te A. geen actie zou ondernemen naar aanleiding van het niet-nakomen van de omgangsregeling. Mr. X mocht terzake deze stelling afgaan op hetgeen zijn cliënte hem mededeelde en behoefde, gezien de aard van de mededeling van zijn cliënte, naar de juistheid hiervan geen nader onderzoek te verrichten.

Dit onderdeel van de klacht is ongegrond.

Gelet op de gegrondheid van klachtonderdeel (b) is de maatregel van enkele waarschuwing passend.

Beslissing van de raad:

- verklaart onderdelen (a) en (c) van de klacht ongegrond;
- verklaart onderdeel (b) van de klacht gegrond;
- legt aan mr. X op de maatregel van enkele waarschuwing.

TEGENSTRIJDIG BELANG

Raad van Discipline Amsterdam, 7 juni 2005

(mrs. Van Bennekom, Breederveld, De Regt, Romijn en Verviers)

De omstandigheden van het concrete geval zijn beslissend voor de vraag of een advocaat mag optreden tegen een partij wier rechtsvoorganger hij in het verleden heeft bijgestaan. In casu zijn de advocaat ten tijde van zijn optreden geen vertrouwelijke gegevens bekend geworden die hij nadien heeft gebruikt of kon gebruiken in de procedure waarin hij tegen de rechtsopvolger optreedt.

- *Advocatenwet artikel 46 (2 Wat een behoorlijk advocaat betaamt; 2.4 Vermijden van belangenconflicten)*
- *Gedragsregels 1 en 7 lid 5*

Feiten

Mr. X is sinds 1983 tot eind 2003 opgetreden voor de Stichting A.

Deze Stichting heeft ten gevolge van een fusie met ingang van 2004 opgehouden te bestaan en is op die datum opgegaan in de (nieuwe) Stichting B, klaagster. In het najaar van 2003 is de Raad van Toezicht van de Stichting A een beëindigingsovereenkomst overeen-

gekomen met haar (toenmalige) directeur C. Mr. X heeft Stichting A bijgestaan in het fusieproces en haar Raad van Toezicht geadviseerd ten aanzien van de beëindigingsregeling met de directeur. Medio december 2003 is een discussie ontstaan over de nakoming van deze beëindigingsregeling door klaagster. Mr. X is sinds begin 2004 in dat kader als advocaat opgetreden voor de directeur tegen klaagster. Ook is mr. X in diezelfde tijd opgetreden voor een aantal leden van de voormalige Raad van Toezicht van de Stichting A tegen klaagster.

Op 5 juli 2004 heeft een kort geding plaatsgevonden bij de Voorzieningenrechter te Z. waarbij mr. X namens de directeur nakoming van de afvloeiingsregeling heeft gevorderd van klaagster. Voorafgaand aan de zitting heeft de advocaat van klaagster de deken verzocht te bemiddelen teneinde mr. X te bewegen zich uit de zaak terug te trekken. De deken heeft mr. X geadviseerd zich terug te trekken. Mr. X heeft aan dit advies geen gevolg gegeven.

Overwegingen raad

Bij de beoordeling van de klacht stelt de raad voorop dat het in zijn algemeenheid ongewenst is dat een advocaat, die is opgetreden voor een rechtspersoon en in die hoedanigheid betrokken is geweest bij de opstelling van een overeenkomst tot beëindiging van het dienstverband met de bestuurder van die rechtspersoon, later optreedt namens die bestuurder tegen de rechtsopvolger van die rechtspersoon. De advocaat kan dan immers in een situatie komen te verkeren dat hij gebruik moet maken van vertrouwelijke gegevens, die hem als advocaat van de rechtspersoon bekend geworden zijn. De raad wijst in dit verband op de uitspraak van het Hof van Discipline van 9 juni 1997 (HvD 1997, 2335), bij welk oordeel ook in dit geval de raad aansluiting zoekt. Gelet op dit uitgangspunt komt bij de beantwoording van de vraag of een advocaat in strijd heeft gehandeld met enige tuchtrechtelijke norm beslissende betekenis toe aan de omstandigheden van het concrete geval. Gesteld noch gebleken is dat mr. X vertrouwelijke gegevens bekend zijn geworden ten tijde van zijn optreden als advocaat voor de Stichting A die hij nadien heeft gebruikt of kon gebruiken in de procedure tussen de rechtsopvolger van die Stichting en haar toenmalige directeur. Het feit dat mr. X beschikt over informatie die hij ten tijde van zijn optreden voor één van de rechtsvoorganger van klaagster heeft verkregen is, anders dan klaagster meent, onvoldoende om te oordelen dat mr. X tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld. De raad heeft evenmin kunnen vaststellen dat de positie van klaagster in die mate met Stichting A en/of haar toenmalige directeur verweven is dat deze met één van hen of beiden dient te worden vereenzelvigd. Gelet op deze uitgangspunten is de raad van oordeel dat de klacht ongegrond is. Ook overigens is niet gebleken van omstandigheden die de handelwijze van mr. X binnen het bereik van het tuchtrecht zouden kunnen brengen.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht.

VERZET TEGEN INSCHRIJVING ADVOCAAAT

Hof van Discipline, 17 juni 2005, nummer 4280

(mrs. Zwitser-Schouten, Beker, Heidinga, De Kok en Van der Flier)

Verzet van de Raad van Toezicht tegen verzochte inschrijving als advocaat ongegrond.

– *Advocatenwet artikel 2 lid 2; artikel 4 lid 2*

Overwegingen van het hof

De Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het Arrondissement A heeft verzet gedaan tegen de door klager verzochte inschrijving als advocaat en procureur bij de Rechtbank te A. Het verzet van de raad berust op de volgende gronden:

- a Klager heeft aan de raad verzwegen dat hij advocaat is geweest op de Nederlandse Antillen en ook dat hij daar één of enkele malen tuchtrechtelijk is veroordeeld.
Verder heeft klager verzuimd bij zijn beëdigingsrekest een verklaring als bedoeld in artikel 2 lid 2 Advocatenwet over te leggen, terwijl hij wist of kon weten dat zo'n verklaring in zijn geval vereist was. Ten slotte heeft klager verzuimd het eerdergenoemde administratieformulier correct in te vullen.
Al met al is er naar het oordeel van de raad sprake van relevante feiten en omstandigheden, die door klager opzettelijk zijn verzwegen.
- b Ook tegenover mr. Y – zijn werkgever en beoogde patroon – heeft klager zijn Antilliaanse verleden verzwegen.
- c De feiten, waarvoor een tuchtrechtelijke veroordeling is opgelegd, zijn naar het oordeel van de raad ernstig.
- d Dat geldt ook voor enkele vaststaande feiten, die niet geleid hebben tot een tuchtrechtelijke veroordeling op Sint-Maarten. Die feiten zijn, zoals blijkt uit de beslissing van de Raad van Toezicht op Sint-Maarten van 15 november 2002:
 - in ieder geval één keer heeft klager geld ontvangen van een cliënt buiten de kantoorrekening om;
 - klager zou zich meermalen onbeschoft hebben uitgelaten tegen een kantoorgenoot;
 - klager heeft zich 'eigenrichtig' gedragen, dat wil zeggen dat hij buiten zijn kantoor om toelating tot het strafpiket heeft verzocht.
- e Van een inhoudelijke spijtbetuiging van klager over een en ander is geen sprake.
- f Al met al doet zich de situatie voor als bedoeld in artikel 4 lid 2 sub a en b Advocatenwet.

Overwegingen van het hof

Wanneer de raad overweegt dat klager tuchtrechtelijk is veroordeeld voor ernstige feiten, is dat ten dele onjuist. Klager is immers slechts voor één feit (het aanzetten tot het afleggen van een valse getuigenis) onherroepelijk veroordeeld. Op dat – op zich ernstige – feit, althans beschuldiging en de verzwijging daarvan jegens de raad en mr. Y komt het hof terug. Het hof zal eerst de minder belangrijke feiten, die hiervoor sub d zijn opgesomd, aan de orde stellen.

Klager heeft erkend dat hij na afloop van een zaak als toegevoegd advocaat van zijn cliënt ongevraagd een cadeau in de vorm van US \$ 100 heeft ontvangen. De beslissing van de Raad van Toezicht op Sint-Maarten van 15 november 2002 vermeldt slechts deze ene betaling. Blijkens de beslissing van die raad heeft mr. Z, (toen patroon van klager) geen andere betalingen aan klager buiten de kantoorrekening om aangevoerd. In zijn beklag heeft klager nog gesteld dat hij het accepteren van de US \$ 100 direct aan mr. Z heeft gemeld en dat mr. Z hem toen verteld heeft dat hij dat niet had moeten doen. Klager heeft ook erkend dat hij een kantoorgenoot eenmaal en niet, zoals de raad heeft overwogen: meermalen, op grove wijze heeft toegesproken. Daargelaten dat klager heeft aangevoerd dat hij zijn kantoorgenoot onmiddellijk na het incident verontschuldigen heeft aangeboden, zullen, naar het hof vreest, in nogal wat organisaties – advocatenkantoren niet uitgezonderd – wel eens onderlinge onbeschoftheden worden gede-biteerd zonder dat degene die zich daaraan een keer schuldig heeft gemaakt zich daardoor diskwalificeert voor zijn beroep.

Klager heeft zich inderdaad buiten zijn patroon en kantoor om voor de piketdienst op Sint-Maarten gemeld. Daaraan heeft klager, ook naar het oordeel van het hof, niet juist gedaan, ook al heeft zijn – naar het oordeel van de Raad van Toezicht op Sint-Maarten disfunctionerende – patroon mr. Z verzoeken van klager om toestemming te verlenen keer op keer naast zich neergelegd, terwijl klager graag strafzaken deed.

Al met al komt het hof, anders dan de raad, tot het oordeel dat de hiervoor beoordeelde feiten niet zodanig ernstig zijn dat ze – los van de overige verwijten die klager ten deel zijn gevallen – een toelating van klager als advocaat en procureur in de weg zouden mogen staan.

Evenals de raad is het hof van oordeel dat klager er onjuist aan heeft gedaan zijn schorsing op Sint-Maarten (aanvankelijk) te verzwijgen en daarvan pas gewag te maken, toen hem in het gesprek met een Orde-functionaris duidelijk werd dat een beëdiging in A achterwege zou blijven, indien hij niet alsnog zou zorgen voor een verklaring als bedoeld in artikel 2 lid 2 Advocatenwet, uit welke verklaring zijn schorsing zou blijken. Ter zitting van het hof heeft klager volmondig zijn spijt betuigd over deze verzwijging. Wat het onvolledig invullen van het zogenoemde administratieformulier betreft, heeft klager aangenomen – niet geheel onbegrijpelijk – dat met de vraag of hij ingeschreven was geweest in een ander arrondissement, een arrondissement in Nederland werd bedoeld.

Waar klager zijn spijt niet over heeft betuigd, is de hem verweten gedraging die hem op een schorsing van vijf maanden is komen te staan. Van meet af aan heeft hij die gedraging namelijk ontkend. Het gaat hierbij om het volgende: klager stond een zekere P bij, die beschuldigd werd van een zedenmisdrijf met zijn stiefdochter. Direct na zijn aanhouding bekende P dit misdrijf. Deze bekentenis was geheel in de lijn van de getuigenverklaringen van het slachtoffer en van haar moeder die P had betrap en flagrant délit. Kort voor de behandeling van de strafzaak ter terechtzitting ontdekte klager – en kon hij aantonen – dat de stiefdochter niet minderjarig was, zoals de politie en de officier van justitie steeds hadden gedacht. De zaak werd dan ook geseponneerd. Enige tijd later diende een andere officier van justitie een klacht tegen klager in, die inhield dat hij geprobeerd had

een zekere H, een vriend van P, te bewegen P een alibi te verschaffen. H en nog iemand anders hebben in de klachtzaak tegen klager onder ede getuigenverklaringen in deze zin afgelegd.

Klager heeft zowel op Sint-Maarten als in A aangevoerd dat, als hij al op het verwerpelijke idee zou zijn gekomen om iemand aan te zetten tot het afleggen van een valse getuigenverklaring, dit in deze zaak volstrekt zinloos zou zijn geweest, nu het bewijs tegen de bekende P helemaal rond was.

Het hof acht deze uitleg van klager over hetgeen zich op Sint-Maarten al dan niet heeft afgespeeld, plausibel en heeft daarom dan ook enige twijfel over de juistheid van de beslissing van de Raad van Toezicht op Sint-Maarten. Klager is over deze zijns inziens onjuiste beslissing kennelijk zo gefrustreerd geraakt, dat hij deze aanvankelijk heeft verzwegen in zijn contact met de raad. Het hof herhaalt dat klager daar onjuist aan heeft gedaan, maar alles overziende komt het hof tot het oordeel dat er geen gegronde vrees is dat klager zich schuldig zal maken aan enig handelen of nalaten dat een behoorlijke advocaat niet betaamt (artikel 4 lid 2 sub b Advocatenwet). In zoverre slaagt het beklag.

Het verzet van de raad is niet alleen gebaseerd op artikel 4 lid 2 sub b Advocatenwet maar ook op artikel 4 lid 2 sub a. Dat laatste is onjuist, omdat bij het beëdigingsrekest dat hier ter discussie staat, namelijk het tweede rekest van 8 september 2004, wel alle vereiste bijlagen zijn overgelegd, in het bijzonder de verklaring als bedoeld in artikel 2 lid 2 Advocatenwet.

Volgt

Het Hof van Discipline, op vorenstaande gronden beslissende: verklaart het beklag van klager tegen de beslissing van de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het Arrondissement A gegrond.

ZORGVULDIG CONSERVATOIR BESLAG

Hof van Discipline, 17 juni 2005, nr. 4228

(mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Van der Hel, Mendlik, De Groot en Renckens)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 8 november 2004

(mrs. Verhoeven, Gilhuis, Van Hilten-Kostense, Meijer en Verhulst)

Het is vaste tuchtrechtspraak dat een advocaat tot op zekere hoogte rekening dient te houden met de belangen van de wederpartij. Zo dient een advocaat bij het leggen van conservatoir beslag zorgvuldig te werk te gaan, mede gezien de gevolgen die een dergelijk beslag kan hebben.

– *Advocatenwet artikel 46 (3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)*

Feiten

Tussen klager en de cliënt van mr. X ontstaat een geschil over de verkoop van een appartementsrecht door klager aan die cliënt. Het geschil doet zich voor tussen het tijdstip van verkoop en het tijdstip van levering en betreft een lekkage in of aan het verkochte apparte-

ment. Tussen partijen wordt voorafgaande aan de levering geen oplossing bereikt.

Het appartementsrecht wordt daarop geleverd nadat de notaris in een zogenaamde side letter heeft vastgelegd dat tussen partijen een geschil bestaat over een geconstateerde lekkage en dat de notaris daarvoor een bedrag van € 1.000 in depot houdt.

De cliënt van mr. X gaat onder protest akkoord. Hij vreest dat het herstel van de lekkage duurder zal uitvallen.

Mr. X legt vervolgens – na verkregen verlof van de voorzieningenrechter met begroting van de vordering op € 12.000 – ten laste van klager conservatoir derdenbeslag onder Y-Bank. Mr. X gaat niet over tot dagvaarding binnen de door de voorzieningenrechter bepaalde termijn van veertien dagen na beslaglegging. De advocaat van klager verzoekt daarop mr. X om Y-Bank te berichten dat het beslag als opgeheven c.q. vervallen kan worden beschouwd. Mr. X voldoet niet aan dit verzoek en reageert ook overigens niet op de desbetreffende brief van klagers advocaat. Deze wendt zich vervolgens schriftelijk tot de beslagleggende deurwaarder met het verzoek om aan Y-Bank te berichten dat het beslag als vervallen moet worden beschouwd. De deurwaarder voldoet nog diezelfde dag aan dit verzoek.

Klacht

De klacht bestaat uit drie onderdelen.

- a mr. X heeft met het leggen van conservatoir beslag onnodig en onredelijk een rechtsmaatregel genomen waarmee hij misbruik heeft gemaakt van zijn positie als advocaat;
- b mr. X heeft de voorzieningenrechter verkeerd voorgelicht door aan te geven dat de schade, vermeerderd met (proces)kosten, € 12.000 zou belopen. Dat bedrag was uit de lucht gegrepen;
- c mr. X heeft geweigerd om terstond mee te werken aan de opheffing van het beslag, nadat de dagvaarding niet was aangebracht en hij heeft zelfs niet gereageerd op brieven van klagers advocaat.

Verweer

Mr. X stelt dat hij tot beslaglegging moest overgaan omdat klager bij de notaris weigerde een hoger bedrag dan € 1.000 in depot te laten ter dekking van de benodigde reparatiekosten, terwijl het er naar uitzag dat de schade hoger zou uitvallen. Omdat het kort na beslaglegging duidelijk was geworden dat de schade vermoedelijk niet hoger zou uitvallen dan € 1.640 excl. BTW hebben mr. X en zijn cliënt besloten om niet tot dagvaarding over te gaan. Het belang werd daarvoor, mede gezien de kosten van een procedure, te gering geacht. Het had de bank duidelijk moeten zijn dat het beslag als vervallen kon worden beschouwd, toen niet binnen de vastgestelde termijn van veertien dagen tot dagvaarding was overgegaan, als gevolg waarvan de dagvaarding niet aan de bank werd overbetekend, zoals voorgeschreven door de wet.

Overwegingen van de raad

In deze zaak was bij de notaris overeengekomen om een bedrag van € 1.000 in depot te houden ter delging van de schade. Op dat moment lag er een offerte voor van een aannemer, volgens welke de schade

voor een bedrag van € 449 excl. BTW zou kunnen worden verholpen. Afgesproken was dat deze aannemer de schade zou verhelpen. Deze weg werd echter niet gevolgd. In plaats daarvan werd er voor gekozen om conservatoir beslag te leggen op de bankrekening van klager, mede omdat de cliënt van mr. X ervan uitging dat de schade een hoger bedrag zou belopen, in het beslagrekest begroot op € 12.000.

Vaste tuchtrechtspraak is dat een advocaat tegenover de wederpartij een zekere mate van zorg in acht dient te nemen en rekening dient te houden met diens belangen. Zo dient een advocaat juist bij het leggen van conservatoir beslag zorgvuldig te werk te gaan, mede gezien de gevolgen die een dergelijk beslag kan hebben. Die zorgvuldigheid is hier niet betracht. De raad neemt hierbij in aanmerking dat mr. X eerst redelijkerwijze het besluit had kunnen nemen om tot beslaglegging over te gaan in het geval sprake was van een indicatie dat de schade substantieel meer beliep dan het bedrag van het depot. Daarvan is in dit geval niet gebleken.

Voorts had mr. X in zijn verzoek aan de voorzieningenrechter om verlof tot beslaglegging behoren op te nemen dat er met het oog op de bewuste schade reeds sprake was van een depot van € 1.000.

Bovendien geldt dat mr. X, eens te meer in het licht van lichtvaardig gelegde beslag, onverwijld zijn medewerking had dienen te verlenen aan de opheffing daarvan, toen hem daarom na het verlopen van de termijn van dagvaarding werd verzocht. Mr. X heeft echter geweigerd zijn medewerking daaraan te verlenen.

Volgt

Gegroundverklaring met enkele waarschuwing.

Overwegingen van het hof

Het zich thans bij de stukken bevindende beslagrekest, waarop het aan mr. X verweten beslag berust, vermeldt dat het geschil omtrent de vraag of een geleverd appartementsrecht volledig voldeed aan de koopovereenkomst, zich toespitste op een geconstateerde lekkage waarvan de reparatiekosten volgens de koper op een bedrag van omstreeks € 10.000 lagen terwijl de verkoper die kosten niet hoger taxeerde dan € 1.000. Het rekest vermeldt niet dat te dier zake een bedrag van € 1.000 als zekerheid onder de notaris was blijven berusten en dat de inschatting van de koper was gebaseerd op een, naar zeggen van mr. X door hem niet zelf ingezien, ten verzoeken van koper vóór de aankoop uitgebracht taxatierapport dat zich inmiddels ook bij de stukken bevindt. Uit dit rapport blijkt echter dat het bedrag van € 10.000 niet ziet op reparatie van een lekkage maar op een – op termijn te verrichten – renovatie van balkons wegens roestvorming, hetgeen dus een koper bij het sluiten van de koopovereenkomst reeds bekend gebrek was.

Het oordeel van de raad dat mr. X bij het leggen van beslag niet voldoende zorgvuldigheid heeft betracht door zich er niet van te vergewissen dat er een indicatie was dat de schade substantieel meer beliep dan het bedrag van het depot, is dus ook gezien de inmiddels bekende stukken geheel juist. Gelet op de ingrijpende gevolgen die een derdenbeslag onder een bank teweeg kan brengen, had mr. X niet zomaar af mogen gaan op een ongefundeerde mededeling van zijn cliënt.

Voor wat betreft het verwijt aan mr. X dat hij heeft geweigerd de bank, onder welke beslag gelegd was, te berichten dat dit beslag was opgeheven, overweegt het hof dat mr. X er niet van uit had mogen gaan dat de bank wel uit zichzelf het beslag als opgeheven zou beschouwen toen de dagvaardingstermijn ongebruikt was verlopen. Het moet immers onder advocaten als algemeen bekend gelden dat banken niet plegen over te gaan tot feitelijke opheffing van een beslag zolang zij daarvoor geen opdracht c.q. toestemming hebben verkregen van de

beslagleggende advocaat of een daartoe strekkende rechterlijke uitspraak hebben gezien. Door, zelfs na daartoe namens de beslagene te zijn gemaand, na te laten onmiddellijk de bank te verwittigen van het einde van het beslag, heeft mr. X klagers belangen onnodig en onredelijk geschaad.

Volgt
Bekrachtiging.

(advertentie)

DR MR VERKRUISEN

gezondheidsrecht en letselschade

— ADVOCATEN —

Verkruisen advocaten Verkruisen *advocaten* is een toonaangevend advocatenkantoor op het gebied van gezondheidsrecht en letselschaderecht. Tezamen met de professionals in Verkruisen *Medisch Adviseurs* en het Verkruisen *Instituut voor Actuariële Schadeberekeningen (VIAS)* biedt het kantoor haar cliënten een volledig en modern rechtshulppakket. Verkruisen *advocaten* heeft vestigingen in Amsterdam, Rotterdam en Assen. In verband met de voortgaande groei van het kantoor zal de afdeling *litigation* de komende tijd een grotere instroom van zaken hebben dan haar eigen interne advocaten verantwoord kunnen behandelen. Verkruisen *advocaten* zoekt daarom in het hele land ervaren

externe civiele procedeer-advocaten

Het aanbod Verkruisen *advocaten* geeft aan u een aantal zaken in behandeling tegen gebruikelijke commerciële condities. Deze zaken hebben betrekking op de aansprakelijkheid en/of op de omvang van de schade. U voert in die zaken de benodigde civiele procedure(s) vanuit uw eigen kantoor of vanaf uw eigen werkplek. U doet dit in nauw overleg met de betreffende cliënt en in geregeld contact met een ervaren litigation-advocaat van Verkruisen *advocaten*. Zo nodig maakt u daarbij gebruik van de beschikbare kennis en ervaring op juridisch, medisch, arbeidsdeskundig en rekenkundig gebied die bij Verkruisen *advocaten* beschikbaar is. Verkruisen *advocaten* streeft naar duurzame samenwerking met haar externe procedeer-advocaten.

Uw profiel U bent een advocaat met ruime (succesvolle) procedeer-ervaring, bij voorkeur in letselschadezaken. Uw werk is van hoog kwalitatief niveau en u bent goed in staat om kennis en bevindingen van andere disciplines in uw eigen werk te integreren.

Inlichtingen en sollicitaties Inlichtingen en sollicitaties binnen veertien dagen bij dr. mr. W.G. Verkruisen, Postbus 75151, 1070 AD Amsterdam (telefoon kantoor: 020 - 486 00 55). Uw reactie wordt met grote vertrouwelijkheid behandeld.